



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 61/03-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. M. K., S., zastúpenej advokátom JUDr. I. P., Advokátska kancelária, T., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01, 16 C 260/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. M. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2002 doručená sťažnosť RNDr. M. K., bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), z 18. novembra 2002, ktorou prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len

„okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01 a 16 C 260/01.

Podľa sťažovateľky spôsobil okresný súd v uvedených konaniach zbytočne priťahy už tým, že jej návrhy na začatie konania zaevidoval v registri „C“, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť hneď k vydaniu platobných rozkazov, ako to umožňuje zákonná úprava procesného postupu v obchodnoprávných veciach. Sťažovateľka ďalej uviedla: *„Aj keď vo veci boli vydané rozhodnutia, prietahy pokračujú v tom, že i napriek sťažnostiam je náš nárok nevyhľaditeľný. Napriek podanému návrhu na ich vymáhanie doteraz pohľadávka zostala neuhradená.“*

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla, aby ústavný súd jej sťažnosti vyhovel a rozhodnutím vyslovil: *„Okresný súd Bratislava v konaní 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01, 16 C 260/01 porušil základné právo RNDr. M. K., bytom v S., na prerokovanie veci nestranným súdom bez zbytočných prietahov upravených v čl. 48 ods. Ústavy Slovenskej republiky.“*

Navrhla taktiež, aby jej ústavný súd podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) priznal finančné zadostučinenie vo výške 100 000 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01 a 16 C 260/01.

V rámci prípravy predbežného prerokovania sťažnosti vyzval ústavný súd okresný súd na vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľky, vyžiadal si spisový materiál okresného súdu týkajúci sa konaní vedených pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01 a kópie rozsudkov okresného súdu č. k. 6 C 263/01-25 z 10. júna 2002 a č. k. 16 C 260/01-20 z 26. júna 2002 opatrených doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

Po preskúmaní vyššie uvedených podkladov mal ústavný súd za preukázané, že konanie vedené pod sp. zn. 8 C 262/01 bolo právoplatne skončené (zastavené) 3. júla 2002, a to uznesením okresného súdu č. k. 8 C 262/01-15 z 11. júna 2002. Konanie vedené pod sp. zn. 7 C 199/01 bolo právoplatne skončené 20. marca 2002 rozsudkom okresného súdu č. k. 7 C 199/01-22 z 5. februára 2002. Konanie vedené pod sp. zn. 6 C 263/01 bolo právoplatne skončené 22. júla 2002 rozsudkom okresného súdu č. k. 6 C 263/01-25 z 10. júna 2002 a konanie vedené pod sp. zn. 16 C 260/01 bolo právoplatne skončené 1. augusta 2002 rozsudkom okresného súdu č. k. 16 C 260/01-20 z 26. júna 2002.

K porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy mohlo postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01 a 16 C 260/01 dochádzať najneskôr do ich právoplatného skončenia.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo

inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy (v znení účinnom od 1. januára 2002) nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov odo dňa kvalifikovanej právnej skutočnosti, s ktorou zákon spája začiatok plynutia uvedenej zákonnej lehoty.

Sťažovateľka sa na ústavný súd obrátila po uplynutí viac ako troch mesiacov od skončenia posledného z označených súdnych konaní sťažnosťou z 18. novembra 2002 doručenou mu 21. novembra 2002, teda po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty na jej podanie.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Pokiaľ sťažovateľka vo svojej sťažnosti poukazovala aj na nevyhnutnosť svojich nárokov v dôsledku zbytočných prietahov v konaní „po vydaní rozhodnuta“ v uvedených konaniach, je potrebné zdôrazniť, že ústavný súd sa sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy zaoberá (v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) len v rozsahu, v akom sťažovateľ vymedzí predmet konania pred ústavným súdom v petite svojej sťažnosti. V danom prípade preto prichádzalo do úvahy preskúmanie namietaného porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy iba vo vzťahu k označeným konaniam vedeným na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 262/01, 7 C 199/01, 6 C 263/01 a 16 C 260/01.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003